

# Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

*d. m.*

Cím:

**Kegyelmet  
a Balázs vendéglőnek**

Forrás:

*Magyar Nemzet*

(Hely)

*1960. márc. 4.*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

*640.24*

*"Balázs" Vendéglő*

Idő

*"1960"*

Személy

Helyszám

A Magyar Nemzet tavaszeli riportjában olvasom, hogy a rügyező, barkázó fák tavaszt jelentő hírnökeivel párhuzamosan az emberi kezek is megkezdtek a kikeleti előkészületeket. Folyik a parkosítás, s öröm arra gondolni, hogy még több szemet és tüdőt üdítő fa és növény szépíti városunkat. Am lelohad az örööm, amikor azt olvasom, hogy a hűvösvölgyi Balázs vendéglőt *kertestől, mindenestől* »újja-varácsolják«.

A hűvösvölgyi új autóbussz-végállomás — ahol egy ívhajlatban várakoznak a hidegkúti, solymári, nagykovácsi autóbusszok — kellemes hatású, ötletes térkiképzés. Múltat és jelent megkapó harmóniában fogja össze. A látvány, ami az autóbusszra várva elének tárul, valóságos kis körkép a javából. Egyik oldalon mélyen belélatni az erdős völgybe, szemben a villamos végállomás úgynevezett svájci stílusú csipkés, cirádás oromzatú faloggiája integet s mögötte a magasban az úttörővasút modern vasbeton épülete zárja le a képet. Barátságos színfolt az állomás előtt indulásra kész miniatűr vasút piros kocsisora, mely összecsendül a villamosok sárgájával.

Ennek a szép körképnek, melyet a völgyben elszórt, születési évüket magukon viselő házacskák tarkítanak, egyik súlypontja a Balázs vendéglő. Kertjében öreg gesztenyefák állnak. Széles koronájuk összeborul, s a sűrű lombátor alatt a legnagyobb kánikulában is hűvös a levegő. Ezt a kedves, öreg kertet *ódon ház* veszi körül, faormozatos, zöldre festett tetővel, tornyocskákkal, széles eresszel, és egy, bizonyára később hozzáragasztott faépülettel, ahol ma eszpresszógép főzi a feketét.

Lehet, hogy ez az öreg »Balázs« ma már nem elégíti ki a korszerű követelményeket, s hogy mint vendéglátóipari üzem elavult. De tény, hogy már stílussá érett stílustalan-

ságával egy darabot őrzött meg a régi Budapestből, a »budai heurigerek« kedélyes hangulatát, az aszfaltolvasztó hőségben enyhülést és felfrissülést ígéro oázist a pesti ember számára. Miért kell a jellegzetes arcú hűvösvölgyi Balázst »újja-varácsolni«, megváltoztatni egyéniségét, kivétlen eredeti mivoltából? Amúgy is helyrehozhatatlan hibákat követtünk el városrendezési szempontok és egyéb ürügyek címén. Lassanként eltűnjetjük minden nyomát a régi Budapestnek, s egy újabb nemzedék fogalmat sem alkothat arról, hogy nagyapja sörös kriglik és spriccek mellett ingujjra vetkőzve hogy kártyázott a Balázs lombsátra alatt vasárnap délutánonként a nagyréti kirándulást kiplenenendő.

Bécs és Prága, de talán minden metropolis féltő gonddal őrzi műemlékei és emlékei között kiskocsmáit, vendéglőt s elviszi oda a külföldi vendégeket is. Kegyeimet tehát a Balázs vendéglőnek, ha már eltűntették a tabáni kiskocsmákat. Tatarozzák, korszerűsítsék, de hagyják békén a kertjét, az öreg gesztenyefákat, *ne változtassanak az épület jellemén, megjelenésén és újja-varácsolás helyett inkább törekedjenek arra, hogy a környezet természetének, hangulatának átélésével és megértésével, varázsolják — régivé.*

**d. m.**